

عنوان مقاله:

بررسی مفهوم خشم و خشونت در شعر چند شاعر پارسی گوی

محل انتشار:

ششمین کنگره بین المللی توسعه و ترویج علوم و فنون بنیادین در جامعه (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

سیدمرتضی سجادی نژاد - دانشجوی کارشناسی آموزش زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه فرهنگیان کردستان، پردیس شهید مدرس سنندج

خلاصه مقاله:

خشم یک نوع احساس است که همواره بین دو حالت متغیر است. خشم میتواند عصبانیت و ناراحتی جزئی و یا در نوع حاد آن، واکنشی جنونآمیز باشد. طبق نظر دکتر چارلز اسپیلبرگر، خشم نیز احساسی (emotion) نظیر سایر احساسات انسان است که با ویژگی های روانشناسی اشخاص تغییر می کند. هنگامی که عصبانی می شوید آثار فیزیولوژیک خشم در بدن ظاهر می شود، ضربان قلب و فشار خونتان بالا می رود و میزان ترشح هورمون ها نیز افزایش می یابد. (اسپیلبرگر، 1995) خشم، عکسالعمل طبیعی در برابر تهدید، خطر و ... است که به ما این اجازه را میدهد که در شرایط بحرانی از خود دفاع کنیم. بنابراین عصبانیت برای بقا و پایداری انسان ها ضروری و اجتناب ناپذیر است، ولی نباید فراموش کرد که برخورد فیزیکی با افراد و مواردی که ما را خشمگین می کنند، از لحاظ قانونی و معیارهای اجتماعی ناهنجار تلقی می گردد و پیامدهای منفی خواهد داشت. در این پژوهش مصادیق خشم و خشونت را در متون ادب فارسی و نیز کلام شاعران بررسی می کنیم. همچنین راه حل هایی نیز جهت مقابله ی منطقی با این نوع از احساسات بشری مطرح می شود.

کلمات کلیدی:

خشم، خشونت، آزار، حلم، اعتدال و ادبیات فارسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/916809>

